

[Kim Bøhnke]

lent, der meget behændigt går ud og opvurderer disse grunde med 430 pct., og så havde man såkaldt sikkerhed for statsgarantien.

Boligministeren berettede her for lidt siden om, at denne Boligministeriets grundpriskon-sulent er en helt normal ting, og at når man ser de aktstykker, der passerer Folketingets Fi-nansudvalg, så bliver sådan én ofte nævnt. Det har jeg ingen som helst erindring om. Tvært-imod sker der det tit, at ved køb og salg af fast ejendom er der en bemærkning gående ud på, at Statsskattedirektoratet ikke har noget at ind-vende i den pågældende sag.

Der er så sandelig forskel på ikke at have noget at indvende og så at sende en grundpris-konsulent ud, som vi har fået beskrevet af Kri-steligt Folkepartis ordfører, der selv sad på traktoren og så, når de herrer kom i de store biler med de sorte mapper. Ja, man har altså haft sådan en grundpriskon-sulent ude og skridte arealerne op og vurdere, hvad de var værd. Der er en kæmpe forskel på at gøre det selv at gå ind direkte aktivt og påvirke prisdan-nelsen og så det, der altså er det normale, nem-lig at Statsskattedirektoratet blot meddeler, at de ikke har noget at indvende. Det er aldrig sådan, at det er Statsskattedirektoratet, der går ind og laver en opvurdering på 430 pct. af nog-le arealer eller nogle bygninger, som staten skal købe eller sælge.

En del af debatten har drejet sig om, hvor-vidt de seneste næsten 10 års forskellige bor-gerlige regeringer har et ansvar for, at vi er, hvor vi er nu. Det kan der næppe være nogen tvivl om, særlig i betragtning af at netop parti-erne Venstre og De Konservative i sin tid stem-te imod, at ordningen blev etableret. Man gjor-de ganske vist ordningen værre med aktstykket fra 1983, men i en situation, hvor man selv stemte imod, da ordningen blev etableret, er det os ganske ubegribeligt, at de to partier, der har været gennemgående i samtlige de borger-lige regeringer, der har været siden da, ikke langt, langt mere aktivt har forsøgt at få ændret på det her og få minimeret statens tab.

Boligministeren fortæller så, hvordan KAB har indrykket annoncer og har haft konsulta-tioner ved ejendomsmæglere osv., men spørgs-målet er ikke, hvad boligselskaberne har gjort. Spørgsmålet til boligministeren er, hvad staten har gjort, og det må vi om ikke andet så i hvert fald under udvalgsarbejdet ganske minutøst

have redegjort for. Hvad har staten gjort under disse 10 år for at få minimeret dette meget, me-get betydelige tab?

Vi har fået oplyst, at handelsværdien er et sted mellem 20 mio. og 25 mio. kr., og det fremgår af aktstykket – altså det nuværende aktstykke – at man over en 3-årig periode vil forsøge at sælge jordarealerne til den pris. Det er selvfølgelig ganske prisværdigt, at man nu forsøger at sælge jordarealerne, men det er ær-lig talt lidt sent, man kommer i tanker om at begynde på det nu, hvor tabet skal realiseres.

Den konservative ordfører, fru Pernille Sams, var i en kort bemærkning inde på, at man har forsøgt og også med held har reduce-ret kvoterne. Det er os ganske bekendt i Frem-skridtspartiet, eftersom det bl.a. er sket med vores stemmer, men kvoterne er ikke forsvun-det. Der har stadig væk været kvoter tilbage, og når man fra Boligministeriets side har be-stemt, hvem der skulle have de kvoter, har man altså haft en eksklusiv mulighed for at tildele kvoterne netop til disse arealer, så man kunne altså have minimeret statens tab.

Derudover har man som regering – det er ganske vist ikke under Boligministeriets, men under Miljøministeriets ressort – Planstyrel-sen, som er det organ, der har det i hvert fald ifølge lovgivningen overordnede planlæg-ningsansvar her i landet. Dér havde man også en mulighed for at påvirke udviklingen på dis-se grundarealer, så tabet kunne være blevet mi-nimeret.

Vi skal være opmærksomme på, at der har været mange boligministre de sidste 10 år. Ikke bare Venstre, men også Det Konservative Fol-keparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti har alle haft boligministre i denne periode, og ingen af de boligministre har, så vidt det her under debatten er blevet oplyst, gjort noget nævneværdigt for at forsøge at få denne sag bragt ud af verden.

Som vi også gør gældende i bemærkningerne til forslaget, vil vi altså rejse den påstand, at det er muligt at gøre regres, og det er dér, jeg mener, at boligministeren var langt, langt sva-gere i sin fordømmelse af det her, end Venstres ordfører var. Venstres ordfører havde klar tale: at det her er noget skidt, og man må forsøge, om man ikke kan få det bedst mulige ud af det. Men boligministerens ord var bare, at boligmi-nisteren vedgår arv og gæld. Men det er jo ikke